

Hensyn til de vedkommendes Forhold, som er konstateret, ikke da den forrige Skat blev paalignet, men senere hen i Aaret, og altsaa undlade at paaligne dem Skat. Og derved vil Skatten komme til at hvile paa andre, nemlig paa de øvrige Borgere. Virkningen vil blive den samme, enten man opkræver det eftergivne Beløb i det samme Skatteaar eller i det næste, thi Virkningen bliver den, at Beløbet kommer til at hvile paa andre end dem, man fritager for Skat.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) gav mig ikke ved sin Udtalelse nu Anledning til at fravige den Opfattelse, jeg før udtalte, at der synes at være nogen Fortrydelse over, at andre Partier tillader sig at stille Ændringsforslag, som jeg tager Hensyn til, jeg forstaaers overhovedet ikke det ærede Medlems Mening. Det, der er sket, er jo dette, at der i Folketinget af Socialdemokratiet er fremsat Ønske om at finde en Udvej til at skaffe Dækning for Kommunen. Spørgsmaalet er blevet behandlet i et Udvalg, og Socialdemokraterne har der foreslaaet, at Staten skulde erstatte Tabet. Dertil har jeg sagt: Nej, det kan jeg ikke være med til, men jeg kan derimod gaa med til det, jeg tidligere har peget paa og søgt at faa gennemført, nemlig at give Kommunerne Adgang til at opkræve Beløbet i samme Skatteaar. Det er dog forunderligt, at det ærede Medlem ikke kan se, at det er en ganske naturlig Behandling af dette Spørgsmaal. Jeg kommer nu til dette høje Ting og prøver paa, om jeg kan faa det til at imødekomme det Ønske, som er blevet fremsat fra en Side nede i Folketinget, en Side, om hvilken man maa erkende, at den er i Stand til at forstaa og indse Betydningen af Forslaget. Det ærede Medlem sagde, at den Vej, som her foreslaas, ikke er synderlig acceptabel. Ja, der er en anden Vej, som jeg altsaa ikke har fundet acceptabel, nemlig at lade Staten dække Tabet. Det ærede Medlem siger nu, at man kan henvise Dækningen til det følgende Aar, og det er altsaa den eneste Vej, det ærede Medlem anviser. Ja, hvis der ingen anden Vej kan findes, er denne for saa vidt acceptabel, men jeg haaber dog, at det ærede Medlem i Udvalget vil medvirke til en Undersøgelse af, om man ikke kan imødekomme det Ønske, som ikke forekommer mig uberettiget, nemlig at give Kommunerne Lejlighed til i det samme Skatteaar at skaffe sig Dækning for det Indtægtstab, de lider ved Benyttelsen af den Bemyndigelse, der gives dem.¹

Jeg forstaaer i det hele taget ikke ærede

Medlemmers Modstand herimod, naar de saa stærkt pointerer, at Loven ikke benyttes i nogen videre Udstrækning — den er ikke blevet benyttet noget videre, siger de. Men hvad kan man da have at indvende imod, at der gives Kommuner, som tidligere har faaet Lejlighed til at udskrive f. Eks. 100 000 Kr. i Tillægsskat. Adgang til nu at udskrive f. Eks. 102 000 Kr.? Hvorfor vil man ikke gaa med til dette? Er det, fordi man frygter, at Vedtagelsen af § 2 vil give Kommunerne Lejlighed til i højere Grad end ellers at benytte § 1? Hvis dette er Tilfældet, viser det, at man ikke nærer nogen synderlig Velvillie overfor den Tanke, som er nedlagt i Lovforslaget, men saa burde man hellere aabent sige: Lad os lade være med dette, lad os stemme imod Lovforslaget! — i Stedet for at sige: Vi vil gerne gaa med til § 1, men vi vil ikke være med til at gøre § 1 anvendelig. Jeg tror nu imidlertid ikke, at Kommunerne vil anvende § 1 udover de Tilfælde, hvor de allerede har fundet det rimeligt at anvende den, men saa synes jeg ogsaa, at det kan være meget rigtigt at give dem Lejlighed til indenfor samme Aar at skaffe sig Balance paa deres Budget.

Bramsnes: Med Hensyn til den fra anden Side ønskede Udsendelse af Spørgeskemaer til Kommunerne om, i hvor høj Grad Loven er benyttet, skal jeg udtale, at jeg som Statistiker meget gerne vil have Oplysninger ogsaa om dette Forhold — man faar som Statistiker altid en vis Interesse for Tal i Almindelighed —, men jeg maa stadig sige, at jeg tror ikke, at det er muligt at drage nogen synderlig værdifulde Slutninger af de Oplysninger, der fremkommer. Og Betingelsen for, at man foretager en saadan Undersøgelse, maa være, at man tror paa, at de kan oplyse en om den Virkemaade, Loven har haft. Hvis vi nu faar saadanne Oplysninger, kan det muligvis vise sig, at det ikke er synderlig mange Kommuner, der har anvendt Loven, men det giver mig ikke noget Fingerpeg om, i hvilken Grad der er Grund til at anvende Loven. Det havde man heller ikke, første Gang man vedtog Loven, men de, der var med til at vedtage den, havde sikkert en Følelse af, at der trængtes til en saadan Lov, at det vilde være heldigt socialt og økonomisk for mange Beboere i Kommunerne, at man kunde gaa denne Vej. Forholdene har jo for en stor Del af Befolkningen ikke været gode. Der har været Forhold, hvor Erhvervsevnen pludselig kunde svigte helt, og man sank ned paa